

stemmelse, f. Ex. gennem de runde Summer, der ere stillede til Ministeriets Raadighed, er, saa haaber jeg, gjort muligt for det at gennemføre den Reform, som vil følge af Loven. Jeg skal derfor for mit Vedkommende anholde om, at denne Lov ikke forsinkes. Spørgsmaal om et Udvalg kommer jo først senere for.

Mosenørn: Jeg vil kun tillade mig at udtale, at jeg maa ansee det for ønskeligt, at denne Lov kan passere igjennem denne Session, men jeg troer rigtignok, at det i alle Tilfælde vil være næsten umuligt at vedtage den i den Stikkelse, hvori den nu er kommen til os, idet der i det Mindste er een Paragraph, som jeg troer ved en Forandring under 3die Behandling i det andet Thing er bleven temmelig utheldig. Det er § 3, hvor der er Tale om, hvorledes den første Stempelcommissair lønnes. Der staaer, at han lønnes som Secretair, men det, som Loven i sin tidligere Stikkelse indeholdt til Forklaring heraf, er bortfaldet under 3die Behandling i Folkethinget, og man skal da i det Mindste være kendt med Forhandlingerne der, for utheldig at forstaae, hvad der menes med, at han skal lønnes som Secretair. Man kan vel nok komme til det Resultat i saa Henseende, at der skal tillægges ham Noget af Summen i § 4: „Honorarer til de Fuldmægtige, der benyttes som Expeditionssecretairer“, eller, at han i det Mindste skal have et Tillæg, som svarer til det, som de fungerende Secretairer i Ministerierne faae af denne Sum. Men saa er der igjen et Spørgsmaal, som forekommer mig at være usikkert, nemlig: Hvorledes forholder det sig saa med Hensyn til hans Pensionsberettigelse? Er han pensionsberettiget i Forhold til det Beløb, der saaledes tillægges ham? Jeg troer altsaa, at det er nødvendigt, at der skeer en Endring af § 3, og der er ogsaa adskillige andre Bestemmelser, som jeg for mit Vedkommende kunde være tilbøielig til at ønske anderledes. Jeg anseer det derfor ikke for muligt, at Loven kan vedtages af Landstinget, ganske som den er kommen fra Folkethinget, men mig forekommer det at være klart, at disse Endringer ogsaa meget godt kunne fremmes ved Hjælp af en hurtigere Behandling. Da Spørgsmaalet om

et Udvalg ikke ligger for, skal jeg ikke nærmere udtale mig derom, men kun udtale som Resultat af mine Ytringer, at jeg maa ønske, at Loven kommer ud i denne Session, og at jeg i det Hele ikke kan skjønne rettere, end at de ansatte Gager kunne ansees for nogenlunde passende. Dog maa jeg endnu henlede Opmærksomheden paa en Klasse af Embedsmænd under Ministerierne, som maaskee er haardest behandlet. I § 2 b er det bestemt, at Revisorerne ingensinde kunne naae en højere Gage end 1,000 Rd., eller i det Mindste ikke kunne faae Pensionsberettigelse for Mere. Jeg troer, at det er haarbt, naar man kender, hvorledes denne Klasse af Embedsmænd i det Hele taget er stillet, og ved, at de meget vanskeligt kunne avancere ud i andre Stillinger. Hvorvidt der bør skee Endring til Fordeel for dem, skal jeg ikke her udtale mig om.

Indenrigsministeren: Jeg anseer det dog ikke for uklart, hvorledes den første Stempelcommissair skal lønnes. Der er nu i Ministerierne simple Fuldmægtige og Fuldmægtige, som tillige ere Secretairer; han skal nu behandles paa samme Maade som disse sidste; han skal have et Honorar, men hvor stort dette skal være, er ligesaa lidt bestemt for ham som for Secretairerne, og det skjønner jeg altsaa ikke kan give Anledning til nogen Vanskelighed. Hvad det andet Punkt angaaer, Spørgsmaalet om, hvorvidt der af det Honorar, som tillægges Secretairerne, skal beregnes nogen Pension, seer jeg heller ikke, at det Spørgsmaal kan give Anledning til nogen Vanskelighed, thi det vil bedømmes efter de almindelige Regler om, hvorledes saadanne Honorarer skulle komme i Betragtning ved Pensionsansættelsen. Naar der ikke er nogen særlig Lovbestemmelse derom, afgjøres det i Henhold til Pensionslovens almindelige Bestemmelser. Med Hensyn til Revisorerne skal jeg aldeles tiltræde, hvad den erede Landstingsmand har yttret. Jeg tilstaaer oprigtigt, at jeg har anstrengt mig meget for at skaffe netop denne Klasse af Embedsmænd højere Lønninger, men jeg maa tillige bemærke, at jeg har gjort saa store Anstrengelser og har dog været saa langt fra at sætte mit Duffe igjennem, at jeg ikke troer, at det vil kunne lykkes